

[Statsministeren.]

Behandling, som er givet, idet jeg her ogsaa kan erklære, at jeg selvfølgelig anser det for fuldkommen rimeligt, at en ny og efter Omstændighederne grundig Overvejelse finder Sted, som det ogsaa er bebudet. Derfor tror jeg ogsaa, at de fleste af de Enkeltheder, som det ærede Medlem Hr. Holstein nu har omtalt, vil blive underkastet en Prøvelse under den Udvalgsbehandling, som vil finde Sted, og hvor de rettelig hører hjemme.

Med Hensyn til Enkeltheder skal jeg bemærke, at naar f. Eks. det ærede Medlem mener, at det vil være vanskeligt at faa afgjort, hvad der „væsentlig afviger“ — saaledes som det er udtrykt i § 1 — fra de i nærværende Lov givne Forskrifter, vil jeg dog ikke antage, at det vil kunne volde nogen særlig Vanskelighed. Men naturligvis vil der angaaende denne Lov udgaa et saa stort Cirkulære, som maatte være nødvendigt, saaledes at de Forskrifter, som Loven indeholder, og som maa kunne antages at burde uddybes nærmere, kan blive givet de Fabrikker og andre, der beskæftiger sig med Fremstillingen af Flag.

Men jeg vil formode, at naar man har brugt Udtrykket „væsentligt afviger fra“, er det bl. a., fordi et Flag i Aarenes Løb kan bleges og faa en noget anden Farve end den, Loven angiver; men derfor skal man dog ikke øjeblikkelig straffe en Mand, som fører et saadant bleget Flag.

Det ærede Medlem nævnte en anden Bestemmelse, som han var misfornøjet med, idet det i § 12 hedder, at „Overtrædelser af Loven straffes med Statskassen tilfaldende Bøder fra 10 Kr.“. Jeg tror godt, at man kan udelade Ordene „fra 10 Kr.“. Jeg tror, der kan sættes Punktum efter „Bøder“; saa er det i Overensstemmelse med den nyere Straffelovgivning, hvor man netop overlader til Dommerne at bestemme Bødernes Størrelse i hvert enkelt Tilfælde. I enhver Lov fra den senere Tid vil man genfinde en Bestemmelse som denne uden Angivelse af, hvor højt Bøderne kan gaa, fordi det er overladt til de dømmende Myndigheder at bestemme dette.

Hvad angaar § 2, skal jeg sige, at det forekommer mig, at der i den er givet tydelige Bestemmelser om, i hvilken Udstrækning Foreninger kan betjene sig af Faner og Bannere, og ogsaa Bestemmelser om, paa hvilke Punkter de maa tage sig i Agt for ikke at komme i Strid med Lovgivningen. Det vil derefter, naar disse Bestemmelser skal overholdes, ganske naturligt blive Domstolens Sag at afgøre, om der sker Overtrædelser eller ikke. Det vilde

være umuligt i en Lov at indføre Bestemmelser om, hvorvidt man maa have Pile og andre Mærker i Flagene; for hver Dag dukker der jo nye Nationer eller Afdelinger af Nationer frem med særlige Flag, saa det er vist umuligt at faa helt udtømmende Bestemmelser i en Flaglov. Det ærede Medlem nævnte for øvrigt flere Flag, som jeg overhovedet ikke kender. Det er mig saaledes fuldkommen ubekendt, at Socialdemokratiet fører et rødt Flag med Pile i. Men jeg gaar ud fra, at det er Bestemmelser, hvis nærmere Efterlevelse maa sikres af Domsmyndighederne i de Tilfælde, hvor der bliver Tale om, at de faar disse Spørgsmaal forelagt.

Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse, tror jeg, en Begivenhed, der skal være indtruffet ved et Svømmestævne, hvor man ikke har ønsket en vis Nations Flag. Jeg har ikke nærmere Kendskab til dette, men Regeringen har for sit Vedkommende udstedt en almindelig Bekendtgørelse, hvori det er oplyst, at det tyske Flag, der senest er anmeldt for os, er anerkendt som den tyske Nations Flag, og hvis nogen forgriber sig, ja saa maa de jo tage de Følger, som Lovgivningen og Domsmyndigheden maatte paaføre vedkommende. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at der staar, at disse Bestemmelser er gældende indtil videre; og hvis der skulde være nogen Tvivl om Tilstrækkeligheden og Styrken i saadanne Bestemmelser, saa er det naturligvis ikke noget i Vejen for, at der særdeles vel kan forhandles derom. Ogsaa det Punkt i § 6, der angaar særlige Amtsflag, kan der naturligvis forhandles om, saaledes som det ærede Medlem nævnte det, hvis det maatte have nogen Interesse. Vi har hidtil ment, at det var rimeligt at give den Ret, som man mente at maatte indrømme, i al Almindelighed til Amterne, saa meget mere som der jo har foreligget Ønsker fra mere end et Sted om ved visse Lejligheder at have sit særlige Mærke, men det er Spørgsmaal, som rettelig og bedst kan forhandles i Udvalget.

Naar det ærede Medlem mener, at Politiet vil faa en vanskelig Opgave ved at overvaage, at denne Lov holdes, vil jeg dertil sige, at det er jo meget muligt, at det i disse Tider kan blive en vanskelig Opgave, men det er dog en rimelig Opgave at paalægge netop Politiet; det er Politiet, der færdes i Byen og har den Opgave at holde Orden paa allehaande Forhold. Det kan formentlig ikke godt blive andre end Politiet, som maa vaage over, at man ikke overtræder denne Lov saa lidt som andre Love.